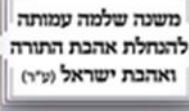


שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329



טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנוסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

**הלימוד היומי לעילוי נשמת
כ"ק אדמו"ר ישראל ניסן בהרה"ק דוד משה זצוק"ל - מקרעטשניף
רפאל לוי בן פנינה ע"ה
כ"ק אדמו"ר יששכר דב ב"ר חיים יעקב סאפרין זצוק"ל - מקומרנא**

משנה א'

השוחט בשוגג קרבן מחוץ לעזרה **והמעלה** וגם הקריב אותו בשוגג **בחוץ** מחוץ לעזרה, ואפילו אם עשה את שני הפעולות אחת אחרי השניה ולא נודע לו בין השחיטה להקרבה שעבר בשוגג על איסור שחיטה בחוץ - **חַיֵּב** קרבן חטאת **על השחיטה וחיב** קרבן חטאת נוסף **על העֶלְיָה** הקרבת הקרבן בחוץ, לפי שעבר על שתי עברות אחת בשחיטה בחוץ והשניה בהקרבה בחוץ והרי התורה ציוותה לא לעשות כן בשני ציוויים שונים ולכן חייב להביא שתי חטאות. **רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר**: אם שָׁחַט את הקרבן **בְּפָנִים** בתוך העזרה **והעלה** והקריב את הקרבן **בְּחוּץ** מחוץ לעזרה - **חַיֵּב** רק על ההקרבה מחוץ לעזרה, קרבן חטאת אחד. אך אם שָׁחַט את הקרבן **בְּחוּץ** מחוץ לעזרה **והעלה** והקריב **בְּחוּץ** מחוץ לעזרה - **פְּטוּר** מלהביא קרבן על ההקרבה בחוץ, אך על השחיטה חייב להביא קרבן, לפי שסובר רבי יוסי הגלילי **שֶׁלֹא הֶעֱלָה בְּחוּץ אֶלָּא דָּבָר פְּסוּל** היינו שהיות וכששחט את הקרבן מחוץ לעזרה הקרבן נפסל ואסור להקרבה על המזבח, יוצא שמה שהקריב בחוץ הינו דבר פסול, ולכן פטור מלהביא חטאת על הקרבת הקרבן הפסול מחוץ לעזרה. **אָמְרוּ לוֹ** חכמים לרבי יוסי הגלילי, אם כך אתה סובר הרי אַף במקרה שבו **השוחט** קרבן **בְּפָנִים** בתוך העזרה **והעלה** והקריב אותו **בְּחוּץ** מחוץ לעזרה, **כִּיֵּן שֶׁהוֹצִיאוּ** מן העזרה **פְּסוּלוֹ** פוסל את הקרבן והרי הדין במקרה זה גם לפי שיטתך שהוא חייב קרבן חטאת, אע"פ שהקריב קרבן פסול בכל זאת חייב חטאת על ההקרבה, ולכן לדעת חכמים הדין צריך להיות שגם אם שחט בחוץ והקריב בחוץ יהיה חייב שתי חטאות.*

*אמנם רבי יוסי הגלילי סובר שיש הבדל בין שני המקרים ולכן גם דינים שונה, שכן כאשר שחט בפנים, הקרבן כשר וניתן להקריב אותו על המזבח (בלשון התלמוד היה לו שעת כושר לעלות על המזבח) ורק כשהוציא את הקרבן מחוץ לעזרה נפסל הקרבן ולא ניתן יותר להקריב אותו על המזבח ולכן במקרה כזה סובר רבי יוסי הגלילי שיהיה חייב להביא קרבן חטאת על ההקרבה מחוץ לעזרה. מה שאין כן במקרה בו שחט בחוץ שמרגע השחיטה נפסל הקרבן ולא היה ניתן להקריבו על המזבח בשום זמן (לא היתה לו שעת הכושר), נמצא שמה שהקריב בחוץ הוא דבר פסול ולכן במקרה כזה יהיה פטור מקרבן על ההקרבה ויהיה חייב קרבן רק על השחיטה מחוץ לעזרה. ונפסק להלכה כמו דעת תנא קמא.

רבינו עובדיה מברטנורא
השוחט - קדשים בחוץ והעלן בחוץ. בהעלם אחד. חייב על השחיטה וחיב על ההעלאה. שהן שני גופי עבירה, דתרווייהו כתיבי אשר ישחט ואשר יעלה. **כִּיֵּן שֶׁהוֹצִיאוּ פְּסוּלוֹ** - ואפילו הכי חייב, והוא הדין לשוחט בחוץ ומעלה בחוץ. ורבי יוסי הגלילי אמר לך, מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ שכן היתה לו שעת הכושר, תאמר לשוחט בחוץ ומעלה בחוץ שלא היתה לו שעת הכושר. ואין הלכה כרבי יוסי הגלילי.

לעילוי נשמת
מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

אדם **טֵמֵא שְׂאֵכֵל** מבשר קרבן, **בֵּין** שאכל **קִדְשׁ טֵמֵא** בשר קרבן שנטמא **וּבֵין** שאכל **קִדְשׁ טָהוֹר** בשר קרבן טהור – **חֵיֵב** אם אכל במזיד חייב כרת*, ואם אכל בשוגג צריך להביא קרבן עולה ויורד. **רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אוֹמֵר**: אדם **טֵמֵא שְׂאֵכֵל** בשר קרבן **טָהוֹר** – **חֵיֵב** במזיד כרת בשוגג קרבן, ברם **וְטֵמֵא** אדם **שְׂאֵכֵל** בשר קרבן **טֵמֵא** שנטמא – **פְּטוֹר** הן מכרת והן מקרבן, לפי **שְׁלֵא אָכַל אֶלָּא דָּבָר טֵמֵא** והדין הוא שהאוכל בשר קרבן שנטמא עובר רק על לאו של "והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל". **אָמְרוּ לוֹ** חכמים לרבי יוסי הגלילי: איך אתה פוסק שטמא שאכל בשר קרבן טמא שנטמא פטור הרי **אָף** במקרה שבו אדם **טֵמֵא שְׂאֵכֵל** בשר קרבן **טָהוֹר**, **פִּינּוֹן שְׂנַעַע** האדם הטמא **בּוֹ** בבשר הטהור, **טִמְאָהוּ** הוא מטמא אותו ויוצא שהוא אוכל דבר טמא והרי אף אתה פוסק במקרה כזה שבו טמא אוכל בשר טהור הוא חייב, ולכן הדין צריך להיות שגם במקרה שבו טמא אוכל קרבן שנטמא יהיה חייב, שכן אין זה משנה אם הקרבן נטמא מהאדם עצמו, או שנטמא מגורם אחר*. **וְטָהוֹר** אדם טהור **שְׂאֵכֵל טֵמֵא** בשר קרבן שנטמא – **פְּטוֹר** הן מכרת והן מקרבן, אבל עובר הוא על לאו (כמו שהסברנו למעלה) וחייב הוא מלקות, וזאת מפני **שְׂאִינוֹ חֵיֵב** במזיד כרת ובשוגג מלקות **אֶלָּא עַל טִמְאָתָהּ הַגּוֹף** רק כאשר האדם אוכל מבשר הקרבנות כשהוא (גופו) טמא.

* כמו שכתוב "והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה הנפש ההיא מעמיה" (ויקרא ז, כ) **בגמרא מבואר שאף במקרה בו אדם טמא אכל בשר קרבן טהור רבי יוסי סובר שהוא חייב אע"פ שכשנגע בבשר הוא טמא אותו ויוצא שאכל בשר טמא לפי שטומאת האדם קדמה לטומאת הבשר, אולם רבי יוסי הגלילי חולק על חכמים במקרה בו נטמא הבשר ואח"כ נטמא האדם שרבי יוסי הגלילי סובר את הכלל שאין איסור חל על איסור ולכן הואיל והבשר היה איסור עליו באכילה גם כשהיה טהור משום איסור אכילת הבשר הטמא ולכן לא יכולים להחיל עליו איסור נוסף עקב היותו טמא שאסור באכילת קדשים, ולכן אם אוכל את הבשר הטמא כשהוא טמא בעצמו אין הוא חייב במזיד כרת ובשוגג קרבן, אך חכמים סוברים שבקרה הזו כן חל איסור על איסור, היות ומדובר על אותו סוג איסור שכמו שיש איסור על אדם טמא לאכול בשר טהור יש את אותו איסור גם על אדם טמא שאוכל בשר טמא, אע"פ שהבשר היה איסור עליו בהיותו טהור שכן עכשיו אסור לו לאכול מהבשר מחמת שהוא עצמו טמא.

רבינו עובדיה מברטנורא
הטמא שאכל כ" – משום דפליגי רבי יוסי הגלילי ורבנן בתרוייהו ודמו הנך תרתי פלוגתא אהדדי, תניננהו גבי הדדי.
רבי יוסי הגלילי אומר וכו'
– כשנטמא הגוף ואחר כך נטמא הבשר, כולי עלמא לא פליגי דחייב כרת. כי פליגי, שנטמא הבשר ואחר כך נטמא הגוף, רבנן אית להו איסור כולל, דמתוך שחל עליו איסור טומאת הגוף לאסרו בבשר טהור שהיה מותר בו מתחילה, חל נמי אף על הבשר טמא, ואף על פי שהיה אסור ועומד, כדי שיתחייב עליו אף משום טומאת הגוף. ורבי יוסי הגלילי לית ליה איסור חל על איסור באיסור כולל, ואין איסור של טומאת הגוף חל על איסור של טומאת בשר. ואין הלכה כרבי יוסי הגלילי.

וטהור שאכל טמא פטור מן הכרת. וסופג את הארבעים משום (ויקרא ז) "והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל".
שאינו חייב אלא על טומאת הגוף – כדכתיב (שם) "וטומאתו עליו ונכרתה", בטומאת הגוף הכתוב מדבר.